

„A Mester imádkozik”. Ez a címe egy evangéliumi könyvben annak a fejezetnek, amely Jézus főpapi imájával foglalkozik. Itt, a Gecsemáné-kertben is Ő imádkozik. Ez már a főpapi ima után van. A főpapi imát így kezdte: „Atyám, eljött az óra...”. Tudja, hogy most fogják elfogni, most kezdődik a szenvedése. Tudja, hogy ezzel az Atya megdicsőíti Őt és Ő is az Atyát. Ezért tudatosan megy a tanítványaival oda, ahol majd elfogják.

Három tanítványt hív maga mellé. Azokat, akiket a Tábor-hegyre is felvitt. Akik látták Őt elváltozva, és hallották az Atyától, hogy „ez az én szeretett Fiam, Őt hallgassátok”, most láthatják Őt, mint térdre eső, gyötrődő, vért verejtékező embert – és arra kellene gondolniuk: „ez az én szeretett Fiam, Őt hallgassátok”. Most azt kellene hallgatniuk, hogyan imádkozik. Azt kellene kérdezniük (és megérteniük): miért esett térdre, miért gyötrődik, miért mondja: „szomorú az én lelkem mindhalálig”.

„Maradjatok itt és virrasszatok velem.” Jézus most az Atyával beszél. Azért könyörög, hogy az Atya akarata legyen meg – és ne az Övé, ne az emberi (testi) félelme legyen úrrá, oda tudja adni magát még arra is, hogy az Atya elhagyja. Ezt jelenti az, hogy ki kell innia a poharat. A tanítványoknak vigyázniuk kellene vele: hallgatni, hogyan imádkozik, vele együtt kérni az Atyát, hogy az Ő akarata legyen meg. Gondolkodni azon: ha a szeretett Fiúnak egy ilyen „poharat kell kiinnia”, akkor milyen ez a szeretet? Hogyan szereti az Atya a Fiút, ha neki mégis szenvednie kell? Jézus végig bizonyos volt benne, hogy az Atya szereti Őt. „Azért szeret engem az Atya, mert én odaadom az életemet, hogy aztán újra visszavegyem.” (Jn 10,17). Ott, a Gecsemáné-kertben lehetett látni, mit jelent ez a gyakorlatban. Jézust angyal erősítette, Ő pedig végül teljes szívvel tudta kimondani: „legyen meg a Te akaratod”. Így adta oda az életét – az Atyának. Ez teljesedett be a kereszten: „Atyám, a Te kezébe teszem le az én lelkemet” (Lk 23,46).

A tanítványoknak azért is vigyázniuk és imádkozniuk kellett volna, hogy kísértésbe ne essenek. Egy olyan helyzet készül, amit Jézus is így nevez: a sötétség hatalmának ideje (Lk 22,53). Látható lesz a Sátán ereje, de Krisztus ereje is (akik Őt elfogni jönnek, a földre esnek az Ő szavára). Mégis elfogják – hogy meglegyen az Atya akarata, beteljesedjenek az Írások. A tanítványokat valóban eléri a kísértés: a próbálkozás saját erőből (Péter), majd a félelem (mindnyájan elfutottak). A három tanítvány közül Péter bemegy a főpap udvarára – János segít neki bejutni (Jn 18,16). Bemegy, „hogyan lássa, mi lesz a dolog vége” (Mt 26,58), de nincs ereje megállni. Mindenkit elért a kísértés. Amíg Jézus imádkozott, ők elaludtak: nem hallották végig, nem látták végig, nem voltak közösségben vele. „Nélkülem semmit sem cselekedhettek”. Péter elképzelt bátorsága, János segítőkészsége emberi erőfeszítés volt, nem lehetett sikeres. Átéltünk, átélünk mi is ilyet: magunkban bízunk, „ezt meg tudjuk tenni”, és mégsem; vagy „segítek a másoknak, mert a hívő mindig segít”, és kiderül, hogy amiben segítetttem, az nem az Isten akarata, hanem tévút.

Ilyen helyzetben is csak Jézus segíthet rajtunk. A mi erősségünk, bizalmunk az, hogy mivel Ő teljesen letette az életét az Atya kezébe, ott teljesen engedelmes tudott maradni: „Jóllehet Ő a Fiú, szenvedéseiből megtanulta az engedelmisséget” (Zsid 5,8). Könyörgött, hogy el ne fogyatkozzék a hitünk (Lk 22,32), meg tudjunk térni, és „erősíteni tudjuk atyánkfiait” (és ne a rosszban segíteni).

Milyen az a szeretet, amivel az Atya szerette a Fiút? Ilyen: a Fiú élete letéve az Atya kezébe, ott az Atya megerősíti Őt az engedelmisségre – de nem úgy, hogy megkönnyíti a dolgát. Az Úr Jézus ezt mondta: „Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben.” (Jn 15,9). Ő minket akar megerősíteni az engedelmisségre – de nem

úgy, hogy megkönnyíti a dolgunkat. Ehhez nekünk is le kell tennünk magunkat az Ő kezébe, nekünk is ki kell mondanunk: ne az én akaratom legyen meg, hanem a Tiéd. Ez nehéz is lehet bizonyos helyzetekben. Például: a másik emberrel szemben ne én győzzek az igazammal, hanem az Úr a szeretetével akkor is, ha ez azzal jár, hogy én alul maradok. De ha ki tudom mondani, akkor Krisztus valóban cselekedni tud, és ahogyan Ő cselekszik, abban én is megláthatom, mit jelent az Ő szeretete felém, és valóban megerősít.

Mt 16,24

Akkor Jézus ezt mondta tanítványainak: „Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztyét, és kövessen engem.”